

متن پرسش

سلام علیکم. گاهی هم اتاقی هایم خورده نان که در کاسه ی غذایشان ریخته اند یا دانه های برنج که به ته بشقاتشان چسبیده را در سطل ریخته یا در چاه ظرف شویی می کنند. آیا اشکالی دارد؟ وظیفه من چیست؟ یک دوستی دارم که خیلی شعار میدهد و گاهی من را برای عیوب ساده که در خودش هم هست سرزنش کرده است، در واقع او برای کمک به من ، خصلت های من را با انسان کامل مقایسه کرده و فراموش کرده که خود من هم دائما جنگ درونی دارم . برا همین وقتی او در کنارم است خیلی احساس بی ایمانی دارم و این مسئله خیلی من را اذیت می کند. چگونه از این احساس خلاص شوم؟

متن پاسخ

باسمه تعالی، سلام علیکم: ۱- شما خودتان مواظب باشید این نوع سهل انگاری ها را انجام ندهید و اگر بتوانید جلو اسراف کاری آن ها را بگیرید، ولی اگر شرایط به شما اجازه ندهد تکلیفی بر شما نیست. ۲- همین طور که می دانید در امور اخلاقی خارج از امور واجب و حرام، هرکس باید با خودش درگیر باشد تا به مرور ضعف هایش برطرف شود پس تذکرات دوستان را به عنوان هدیه برای رفع عیوب بپذیرید ولی مایوس نشوید. برنامه ی خودتان را داشته باشید تا إن شاء الله روز به روز بر فضائل اخلاقی شما افزوده شود. موفق باشید